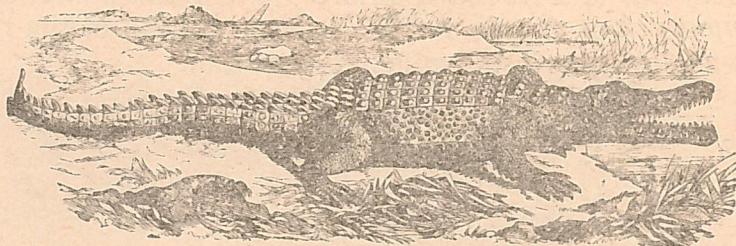

шен. И възрастни и малки го изглеждат и бързат да го отминат.

Спираме се сред стаичката на веселата маймунка. Тя драши с ръце по рашетката, мръщи се на хората, но щом някой и подаде парче захар или някоя круша, веднага се засмива. Разнася се ржмженето на лъжа.

Затичаме се към неговото жилище. Той нервно се разхожда, сърдито гледа посетителите и сегис тогис силно ржмжи. Там е и лъвицата. Изтегнала се цяла на дълчения под, тя спокойно лежи. Доближава я лъжа и почва да си играе с нея. Тя става. Двата

грамадни звера почват да си играят и се боричкат като малки котенца. Прииждат все повече и повече любители и всеки се блъска да види по отблизо царя на животните.

Едва се промжкваме между навалицата и се виждаме свободни. Срещу нас, в грамадни клетки се виж-